

Aanpassen situatie plaats van ongeval na ongeval niet relevant voor vaststellen aansprakelijkheid

Het komt heel vaak voor dat een wegbeheerder (meestal een gemeente) of een eigenaar nadat een ongeval is overkomen de ongevalsplek aanpassen, zeker als een slachtoffer bij dat ongeval ernstig letsel opliep.

Het slachtoffer meent dan daarin een erkenning te kunnen zien dat de ongevalsplek onveilig was en dus wegbeheerder of eigenaar aansprakelijk is voor het hem overkomen ongeval. Immers, anders zou de gemeente of eigenaar de plek wel niet hebben aangepast.

Toch is het feit dat de wegbeheerder of eigenaar de weg of de opstal na ongeval heeft aangepast geen enkel argument voor de rechter. Die kijkt enkel naar hoe die plek van het ongeval er ten tijde van het ongeval uitzag en beoordeelt aan de hand van andere relevante criteria of er aansprakelijkheid is.

1. Een mevrouw bezoekt in een stadion een basketbalwedstrijd (**RBDHA:2015:2979**). Bij het verlaten van de tribune is zij van de trap gevallen en hard op het looppad terecht gekomen. Zij vond dat zij ten val was gekomen als gevolg van de wijze waarop de trap was aangelegd. Er waren geen trapleuningen en de treden waren ongelijk van hoogte. Omdat zij in cadans de trap afliep en niet verwachtte en gezien had dat de betreffende trede aanmerkelijk smaller was dan de voorafgaande treden was zij voorovergevallen. Na het ongeval werden de treden aangepast en kregen onder andere een andere kleur en een antislipstrip.

De rechter oordeelde dat de trap voldeed aan het bouwbesluit. Dat de treden afwisselend waren in diepte deed daaraan niet af. Bij het beklimmen en afdalen van trappen van tribunes dient extra oplettendheid en voorzichtigheid te worden betracht. Het een feit van algemene bekendheid is dat trappen van tribunes afwijken van een standaardtrap, terwijl ook de afstand van de treden voortdurend kunnen wijzigen al naar gelang de constructie van de tribune en de plaatsing van de stoelen. Die oplettendheid is ook geboden omdat in veel gevallen geen leuning aanwezig is nu de constructie van een tribune dat vaak niet toestaat. Bij de in acht te nemen oplettendheid had het mevrouw moeten opvallen dat de diepte van de treden wijzigde. De omstandigheid dat de gemeente de tribune enkele maanden na het ongeval had aangepast, maakt wellicht dat de situatie thans veiliger is, maar hieruit kan niet de conclusie getrokken worden dat de tribune voorheen gebrekkig was.

2. Een andere mevrouw komt op het terrein van een winkelcentrum ten val over een varkensrug (verhoogde rand tussen trottoir en parkeerplaats (**GHSHE 2016:667**). Zij stelt dat de varkensrug te laag was, de vrije doorgang belemmerde, dezelfde kleur had als het trottoir en dus niet zichtbaar was, terwijl er ook niet gewaarschuwd was. De eigenaar van de parkeerplaats was mitsdien aansprakelijk.

De rechter oordeelde dat een voetganger in beginsel rekening moet houden met een geplaatste afscheiding. De betreffende varkensruggen waren niet in de looprichting, maar aan de rand van het trottoir. Dat mevrouw, om met haar boodschappen bij haar auto te komen, over de varkensruggen moest stappen doet daaraan niet af. Bovendien is naar algemene ervaringsregels niet ongebruikelijk dat er varkensruggen tussen trottoir en parkeervakken liggen. De bruggen zijn verder niet zodanig laag dat ze gemakkelijk over het hoofd kunnen worden gezien. Ergo: er is geen onveilig situatie. Dat de eigenaar van de parkeerplaats later deze ruggen heeft verwijderd doet daaraan niet af.

3. Tijdens een fietstocht botst een mevrouw tegen paaltje dat op de midden geleider van het fietspad net in een bocht stond (**RBMNE:2016:4184**). Zij voert aan dat constructie in strijd is met geldende inzichten verkeersveiligheid, omdat het Fietsberaad stelt dat niet noodzakelijke obstakels moeten worden vermeden. En obstakels die wel nodig zijn, moeten volgens het Fietsberaad voorafgegaan worden door een ribbelmarkering en niet in een bocht worden geplaatst.

De rechter oordeelt dat het enkel aanwezig zijn van een obstakel en het daardoor veroorzaakte ongeval nog geen aansprakelijkheid met zich brengt. In dit geval was de constructie wel nodig, omdat de verkeersgeleiding erdoor werd bevorderd. Ook was de vorming van het obstakel in overeenstemming met het destijds geldende inzicht, was er sprake van voldoende contrast met het fietspad en stond de constructie in een zodanige flauwe bocht dat dit geen gevaar opleverde. Daarbij geldt ook dat van fietsers verwacht mag worden dat zij in een bocht en bij (vermeend) onvoldoende zicht anticiperen op onverwachte verkeerssituaties. De gemeente mocht dan ook voor deze constructie kiezen. Er is dus geen gebrek aan het fietspad en dat de gemeente na het ongeval de constructie heeft verwijderd maakt dat niet anders.

4. Een mevrouw is uit haar rolstoel gevallen (**GHSHE:2016:137**). Zij wilde achteruit het trottoir oprijden en daarbij is de rolstoel gekanteld en zij uit de rolstoel gevallen. De rechter komt dan na bestudering van de stukken en de foto's ter plaatse na het ongeval gemaakt tot de conclusie dat er geen sprake is van een gebrek aan de straat. Ter plaatse kan men via een afwateringsgoot (molgoot) en een schuine trottoirband het trottoir oprijden. Er is een kleurverschil tussen de afschuining en het trottoir gebruikt, hetgeen bijdraagt aan de zichtbaarheid van het aanwezige hoogteverschil. Er is niet gebleken dat deze constructie niet goed was onderhouden of dat er andere

relevante oneffenheden waren.

Naar het oordeel van de rechter betrof het een volstrekt gebruikelijke constructie die op geen enkele wijze als gevaarlijk is te kwalificeren. Het gaat slechts om een lage, vlak hellende drempel. Er is mitsdien geen sprake van aansprakelijkheid aan de zijde van de gemeente. Het feit dat de gemeente na het ongeval een verlaging van het trottoir heeft aangebracht, leidt niet tot een ander oordeel.

NB: Het is puur toeval dat het in alle gebruikte voorbeelden gaat om een mevrouw, die het ongeval is overkomen.